

NIEŻYT (12) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg N nieżyt (6). ◇ G nieżyty (1). ◇ D nieżytowi (3). ◇ A nieżyt (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

lek. Zapalenie błon śluzowych niektórych narządów (zwłaszcza nosa), połączone ze wzmożonym wydzielaniem śluzu; katar; destillatio Murm, BartBydg; catharrus Mymer¹, BartBydg (12) : Destillatio, der hauptluß Nyezyth. Catharrus idem. Murm 71; Mymer¹ 38v; Catarrhus, fluxio seu distillatio ex naribus ac faucibus et palato, nyezith BartBydg 24, 41; Też nieżyt ktori w nos płynie/ tak iż prawie zależę nos FalZioł V 77v, III 7b, IV 8d; [Nieżyt/ ięft fápka á zátkanie Rymy. SienHerb E#].

Wyrażenie: »nieżyt zimny« (1): Też naprzeciw nieżytowi zimnemu/ warz bobek z rożą w garncu zalepiwłzy FalZioł III 16c.

Szeregi: »katarrus, to jest nieżyt albo sapka« (1): Piłuły vcżynione z Mirry [...] Są dobre naprzeciw katarrufowi/ to ięft niežitowi albo fapcze FalZioł III 28a.

»re(u)ma albo (to jest) nieżyt« (3): Też naprzeciwko mdłofci mozgowey/ ktora z remy albo z nieżyty przychodzi. FalZioł III 7b, V 77v; przeto na ten czas z żołądka pochodzą dymy furowe do mozgu z ktorich przydawa fie bolenie głowy y też reuma, to ięft, niežit, ktora ięft matką włzytkich niemoci zwłafzcza fluxow. GlabGad K4v.

Synonimy: »fluks główny«, katarrus, ryma, sapka, sznupka.

Cf [NIEŻYDZ]

AKtt